

KER,SHANSKU
PREMI,SHLUVÁNJE

k'podvuzhenju, inu k'tróšhtu sa
vbóshne, inu take ludy, ka-
téri se mórejo sa svój shivesh
tèrdu truditi.

O D

JOANNESA STROJA,

V' LUBLANSKI

DUHOVNI HÍSHI MÁSHNIKA.

V' LUBLANI,
PER JOAN. FRIDER. EGERJU
1783.

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

THE NATIONAL

*Poslušajte moji prelubesnivi bratje!
ny le Bóg té vboge tiga sveitá
k'timu isvólil, de bi oni v'veri
bogati bily, inu erbizhi tiga kraj-
léstva ráatali, kateru je on taislim,
katéri njega libijo, oblubil. Ja-
kob. 2. 5.*

*Jest imám shé dólgu zhálfa ena
veliku vsmilenje s'timi dél-
lovnimi ludmy, inu s'všimi drugimi
vbógimi, pak ne tólku sa njih
vbóshtva, ali njih teshavniga dél-
la vólo, hokér sa tó, kir oni ob-
dvóje k'fvojemu vézhnimu shiv-
lenju flábu obrázhajo. Meni k'
sèrzu gréj, de oni pokóro délla-
jo,*

jo, inu vènder nìllo spokórniki,
 de se oni v'enimu svétimu stánu
 snajdejo, inu vènder se v'taistimu
 ne polvété, de oni sa isvelizhan-
 je dosézhi sadošti nadlóg prestó-
 jé, inu se vènder veliku is njih
 pèr vsih njih révshinah poguby.
 Satéga vólo fim jest dólgu zhál'a
 shelel, de bi Bóg enimu tó do-
 bro misel nóter dal, en navúk sa
 take ludy vkupej spisati, inu njim
 pókasati, kokú se oni imájo skus
 svoje tèrdu, inu teshku shivlen-
 je, ta nebéshki pokoj saflúshiti,
 inu skus svoje vbóshtvu tó neis-
 mérjenu bogástvu dosézhi, katé-
 ru je Jésus Kristus na drúgimu
 svejtu oblúbil. Ali akú se lih
 vezh kokér try déjle ludy snajde,
 katéri si svojo shpéndio, ali skus
 ta put svojiga oblizhia saflushiti,
 ali taistu od radodéjlne roke tih
 bogatih zhakati mórejo, taku se
 vènder skorej obedèn nesnajde,
 katéri bi si mujo pèrsadel, téiste
 podvuzhiti, kokú bi oni svoje ve-
 like

like nadlóge, inu potrebe s'enim
kèrshanskim sèrzam prenešti imé-
li. Mórebiti nekatéri ménijo ,
de takùshne ludy shé sam ta štati
k' Bógu péle, inu de taisti njim
sa vse navúke velá, katéri bi se
njim dáti iméli.

Ali kokú se tó vèrjéti samóre,
kir se ta rézh bòl na tánku po-
gléda, inu se sravèn vidi, de se
v' timu grosnu velikimu shtivilu
tih ludy vènder fylnu málu do-
brih kristianòv, inu rèsnizhnih
spokórnikov snajde. Vse premá-
lu se premisli tó veliku spazhen-
je tiga zhlovéka; dókler on je
po Adamóvimu padzu tudi v' tih
nar bólfhah okulistávah hudobèn,
inu vselej hudobnu délla, aku ta
gnada Jésusa Kristusa njegóvo sa-
stópnošt nerèsvetly tó dóbru spo-
snáti, inu njegóvu sèrzé sravèn
mozhnu nevshge taistu šturiti. Le-
tó je fizer réfs, de tó déllu, inu
ta révshina nafs na eno visho bli-
shej k' Bógu pèrpéle, ali my se

famy od njega skus nafhe nótre-
nje spazhenje prozh odmikamo,
inu my famy doftikrat naredimo,
de sa vólo nafhe sanikérnosti,
nevoshlivofti, inu godèrnanja le-
tó, kar bi imélu famu na febi
nam k'nebésam pomagati, sa nafs
ena pèrlóshnoft ráta, téifte sgu-
biti.

Jest bóm tédaj do tiga zháf-
fa, de edén, ali drugi tó déllu
popóluoma na se vsáme, faj ene,
ali druge spómine sa te déllóvne,
inu druge vbóge ludy narédil,
inu skušhal téifte pregovóriti,
de bódo oni fvoje ozhy na Jésusa
Kristusa, katéri je nafh pravi is-
gled, vezhkrat vérgli. Na le tó
visho bódo oni nar lóshi fvoje
grenku déllu, inu fvojo teshko
révfhino pretérpéti samogli :
oni fo nar vezhkrat sa tó nejo-
vólno, kir se oni vse premálu
spómnijo, kólku je Jésus Kristus
sa njih térpél, inu kólku bi oni
iméli is-lubésni pruti njemu tér-
péti.

péti. O kokú bi mene vessellilu! aku bi jest kaj mógel k'isvelizhanju tólku révnih pomagati, katére jest lúbim, inu katére je tudi Jésus Kristus possébnu lúbil; kir taku pride naprej, kokér de bi bil on lé samú savólo njih na ta svejt prishal; sakaj lé samu tim vbógim je on pústil svoje roistvu skus eniga Angela osnaniti, inu on je od njih na eno tako visho govóril, katéra bi mogla te bogate taku rekózh nevoshlive sturiti; sakaj on je rékel, de on je ta evangelium tim vbógim osnániti poslan bil. Jest hózhem tédai tó déllu, katéru je Jésus Kristus sazhél, naprejdéllati, kokérkóli nevrédèn sim jest, inu kir se jest na njega, kokér tiga Sazhétnika, inu dókonzhavza vfiga dobriga tèrdnu sanessem, taku jest vupam, de on nebó tólku na mojo nevrédnost, kokér na tó potrebo tih vbógih, katére on lúbi, glédal, inu de nebó on meni tó

k' njih podvuzhenju potrebnu res-
svetlenje doli vdaril. Jest se ho-
zhem njemu popólnoma zhés da-
ti, de bó on mene s' svojim du-
ham napólnil, inu s' svojo gnado
vishal. On je meni tó napréj-
vsetje nóter dal, on bó tédai tu-
di, kokér se bó njemu polubilù,
taíftu dókonzhál, sakaj pèr njemu
samú stoy, *tó volo, inu tó ispolne-
nje po svojmu dapadajenju déllati* (na
Filippensarje na 2. 13.)

Jest nesaftópim skus te vbóge
samú téiste, katéri si na obeno
drúgo visho is svoje sylne potre-
be vunkai pomagati nesamórejo,
kokér skus letó, de oni od hífhe
do hífhe hódjo, inu njih nadló-
go tim bogatim tóshjo, de bi oni
taku v'fèrzah taíftih vsmilenje obu-
dili, inu od njih pomózh sadóbi-
li. Skus te vbóge jest vse taíste
saftópim, katéri s' svojimi roka-
mi, ali na eno drúgo visho is
vse svoje mózhhy déllajo, inu vèn-
der pèr vsm temu ta potrebni
shi.

shivesh fi vkupej spraviti nesa-
mórejo; taku, de oni vezhkrat
v'révfhini konz jemlejo, inu ve-
liku pomankanja tèrpéti mórejo.
Lety so ja taku dobru, kokèr ti
pèrvi tiga iména tih vbóshnih
vrédni: inu, kokèr se meni fdy,
imámo my njih fhe bol miluvati,
kokèr le vúne, kir njih védnu
tèrpeózhu déllu je vezhkrat s' tó
nar vézhi potrebo vkupej sklé-
nenu.

Sadnizh aku lih jest v'letimu
podvuzhenju le samú k' tim vbó-
gim, inu tèrdu déllovnim ludém
govórim; taku jest vèndèr vú-
pam, de lety navúki bódo tudi ta-
istim, katéri se v' drugih révah,
inu bridkóftih snaidejo, veliku
flushili.

I.

K' isvelizhanju je ta pokóra,
inu tu tèrplenje bres vfiga zvibla
potrébnu. „Sédaj pak ti déllovni,
inu ti drúgi vbóshni so v' timu
stanu té pokóre, inu tiga tèrplè-

nja; ti bogati naspruti skus svoje bogastvu vézhi dejlu vse, kar se pokóra, inu tērplénje pravi, lé od sebe odrivajo. Is téga se tédai skléne, de ta stan tih déllovnih, inu révnih ludy nar bol gvishnu k' nebéssam péle. De bómo pak my letó résnizo bol sapopadli, taku se spómrimo na te besséde Jésusa Kristusa: *Isvelizhani so ti vbogi*, pravi on, *sakai njih je tó boshje Kraléstvu* (S. Lukesh na 6. 20.) K' tim bogatim nasprúti vse drugázh govóri, rekózh: *gorjé je vam tim bogatim! sakai vy ste vash tróshht shé' sadóbili.* (S. Lukesh na 6. 24.) Jésus Kristus poshéгна tédai tó lakot, té folsé, tó preganjanje, inu sanizhúvanje, katéru narvezhkrat té vbóshne sadéne; naspruti on preklina tó obilnost, tó vesselle, ta golúfivi myr tiga serzá, inu tó zhasht tiga svejtá, katére rézhly so taku rekózh ta lastnina tih bogatih. Is téga se ozhitnu vidi, de ti vbógi

ló.

lóshej tó isvelizhanje sfoje dúfhe
doféshejo, kokér ti bogati.

II.

En kristian nesinéj samú pó po-
zhutkah, tudi ne samú pó luzhi
té pameti sóditi, temuzh pó vuku
te vére, katéra je ena boshja
luzh, inu katéra nam vse rëzhhy
taku pokáshe, kokér so one samé
na febi, inu pred ozhmy boshji-
mi. Ti pozhutki, nafs dostikrát
golùfajo, ta pamet se dostikrát,
inu lohku smóti, le samú ta vé-
ra nam prau odkrije tó rëfnizo;
sakaj ona je vgruntana na bessë-
di taistiga, katéri sam sebe ne-
móre golùfati, kir je neismérjenu
módër, tudi ne nafs, kir je ne-
skonzhnu dóbër. De my tèdai od
vbóshtva, inu bogastva prau só-
dili bómo, se móremo my spóm-
niti, kaj je Bóg, inu zhlovék
Kristus zhes taistu isrékel: on
pak, kókér smo shé flifhali, je
tó bogastvu sa kaj húdiga dér-
A 6 shal,

shal, namrèzh: gorie' vam bogatim:
tò vbóshtvu pak kókèr kaj dobri-
ga: *isvelizhani so ti vbogi*. My tè-
dai móremo od tih dvéh rèzhhy
ravèn taku sóditi, inu satórej
móremo my tò potrebo kokèr né-
kaj dobriga, inu tò oblilnost pak
nèkaj hudiga iménùvati.

III.

En fléherni, katéri le enu kól-
ku vére imá, móre sposnáti, de
je ta svejt Jésofo Krístofo naráv-
nost supér postávlén: on vidi na
eni pláti, kokú ti posvejtni lu-
djé pó bógaftvu, zhafti, vessellu,
ravèn kókèr de bi letú pravi fha-
zi bily, bres nehánja hrepené;
inu na drugi plati pak sposna,
kolkajn Jésof Krístofo ta vézhna
Modróst, inu rèsniza vse té rè-
zhhy kokèr právu húdu savérshe.
Aku je on v' fhóli tiga boshjiga
Mojstra podvuzhen, taku on zhes
letó bres tiga narmajnfhiga zvi-
bla enako sodbo s' njim stury.
Si-

Shivy on v'vbóshtvu, taku on nájde v'taistimu svój trófht, inu svo-je vesselle. Shivy on v'obilnosti, taku se on pomúja svoje fèrzé od taiste prozh odtégniti; to bogástvu njemu navarnu napréj-pride, inu se on lih taku taistiga poslúshi, kokèr de bi on taistu ne imél, inu tó vse sató, de bi on tiga plazhila, katéru je nash Isvelizhar tim vbógim oblúbil, deilésheň postal. On prau dobru sapopáde, de je ta obilnost nékaj rěsnizhnu hudiga, kir je ena pèrlóshnost k' velikim pregréham, inu nash v'stan postávi vse fórtè hudobye dopèrnešti; sakaj kólku-krat se nesgódy, de my skus tó bogástvu po timu, kir je onu takrat nashè fèrzé spazhylu, tudi drúge spazhimo, inu taku na eno gvíshno visho vřim zhédnostim eno voisko napovimo? Kir na takó visho tó bogástvu te hude she-le redy, inu pomága te nar ostúdnishhi napréjvsétja vun speláti,

inu taku veliku ludy v' poguble-
nje pèrpravi, katéri bi bily sizer
v' enimo révnimu stanu, ali pèr
enimo frédnimo premóshenju svo-
je isvelizhanje doségli.

IV.

Ta zhlovèk od luzhi te vére
résvetlen, ravèn skus letó luzh
sposná, de ne samú tó vbóshtvu,
ampak tudi njegóvi svésti tovar-
fhi, tó sanizhuvanje, inu sapù-
shenje so résnizhni shazi, kir
nam sturé, de my gvishne pre-
gréhe, katére se gréhi tih bogá-
tih iménujejo, nesamóremo do-
pèrnefti, inu kir oni té pèrlósh-
nosti k' hudimo odvsamejo, inu
nafs bol pèrpravne k' dobrimo na-
redé. Ta potreba, ino tó po-
mánkanje je sa eniga takiga Kri-
stiana, katéri od vére shivy, né-
kaj prau dobriga, kir vej, de bó
Bóg njega sató skus ispolnenje
vsh njegóvih shelá obylnu plá-
zhal: on se neboy tiga ponishanja;

sakaj taistu je po oblubi boshji ta nar bol gvishna pót k' povik-
fhanju; te solse nillo sa njega nizh takú grenkiga, kir jih je Bóg na vselei obriffati oblubil, inu tó trudnu shivlenje, katéru on sèdai péle, njemu ny britkú, kir on skus letó v' ta vézhni pokoj priditi savúpa. Sadnizh vse supérnosti, inu grenkósti pridejo enimu takimu Kristiánu dobre, inu nuzne napréj, kir njemu S. Paul naméstu Boga tèrdnu oblubi: (2. pisan: na Korintarje na 4. 17.) de te teshave tiga prizheózhiga shivlenja se na obeno visho s' tó zhastjo, katéra na nafs zhaka, pèrglihati nemórejo, inu de té Zélú malu zhaffa tèrpeózhe nadlóge, katére na semli prestojimo, bódo nam v' nebéssih enu neisrezhenu, inu vézhnu plazhilu pèrpráville.

V.

O! takú tédai nedèrshimo vezh leté fizer révne stany sa kaj hudi-
ga,

ga, kir so, akú my njih skus gna-
do Jésusa Kristusa k'dobrimo obér-
nemo, bogati studenze résnizhnu
dobrih sházov: nikar ne shitéjmo
vezh taistu med nesrézhe, kar
nafs bó k'ti nar vikshi frézki pér-
pelálu. Kir nam je Bóg té ozhy
odprél, de my leté résnize spos-
namo; o! taku profymó my njega
tudi, de on nas ho véro potérdi,
inu stury, de my leté stany, ka-
téri so nas hi naturi supérni, inu
v'katérih my vènder oftati mó-
remo, bómo is sérza lubili, inu
s'potèrpeshlivoftjo v'duhu té pod-
lóshnofti, inu te pokóre prenesli.
Po timu, kir nam je Bóg ozhy
eniga Kristiana dodéllil: govóry-
mo my tudi, inu shivymo, kokér
se enimo Kristiano spodóbi. Ni-
kar neiménujimo vezh tó vbósh-
tvu hudu, s'katérim my nebesa
kupiti samóremo; dérshymo se
veliku vezh sa frézhne, kir my
tudi pér ti nar vezhi potrebi vse-
lej tólku v'posléftvu imámo, kól-
kér

kér je sa ta nebéshki fhaz sado-
biti potrebnú. Nikar neiménujim-
o vezh tó ponishanje hudu, ka-
tému nafhe dufhe nóter do nebés
pousdigne, katému nafs s' Jésufam
Kristufam skléne, inu nam eno
pravizo k' njegóvimo krajléstvu
pérpravi, inu akú bi my lih fhe
taku globoku doli postávleni bily,
taku vènder imamo my ta svèt
S. Jakoba gori vséti; vessellymo
se my zhes nafhu právu povik-
fhanje, katému v' ti enakosti s'
tim ponishanim Isvelizharrjam ob-
stoy. On je otil v' eni fhtalli
rojen biti, on je v' eni déllovni
hishzi eniga dellovza nar vezh
dny svojga shivlenja dopèrnéfil,
inu na sadne je on zélú na kri-
shu vmèrl; tédai je on tó po-
nishanje zhastil, inu pousdignil,
posvétil, inu povikfhal. Nikar
my vezh hude neiménujimo te su-
pèrnosti tiga shivlenja, katére
nam vezhkrat solse vun stisnejo,
sakaj te solse, katére je Bóg ob-
rif.

rissati ôblúbil, mórejo sa nafs né-
kai fladkiga, nékai pèrjétniga,
inu nékai lubesni vrédniga biti.
Ishimo my veliku vezh nash ta
nar vezhi tróshht v'taistih, kir so
one ta nar bólfhi sastáva tiga
vezhniga vessella. Sadnizh nikar
neiménujimo vezh hude vse tai-
ste grenkósti, katére nafs le fa-
mu na en majhin zhafs na krish
Jésusa Kristusa pèrbijejo, témuzh
usemimo taiste kokèr eno majhi-
no dèleshnost, katéro nam on od
svojga tèrplenja stury, de nafs
bó on tudi potler svoje zhafty,
inu svojga krajléstva na vékómaj
dèleshne sturiti sámógil.

VII.

S' eno bessedo iménujimo my
dobru vse, kar nafs k' Bógu péle,
inu nam tó pót k' isvelizhanju
lóshi stury, inu iménujimo hudu
vse, kar nafs od Bogá odvèrne,
inu nashè isvelizhanje v' navar-
nost póstavi; Bóg je nasha ta nar
ve-

vezhi Dobróta, katéro pak my le
 famu v' nebessih popólnoma vshi-
 váli bómo; sa sedajnu shivlenje
 pak móre v' taistih rézheh, katé-
 re nafs k'letimu frézhnimu vshi-
 vanju pélejo, kokér namrézh v'
 vbóshtvu, v' pónishnosti, v' trü-
 du, inu v' drugih nadlógah, na-
 fha frézha obítati. Nasprúti pak
 tó bogastvu veliku stoy na póti
 timu isvelizhanju; kir je sylnu
 teshku taistu pollésti, pak vén-
 der ne tó sérze k' njemu pèrve-
 sati, ne njega lubiti, inu k' hú-
 dimu obrazhati. Tó bogastvu je
 tólkajn nevárnu, de Jésus Kristus
 poln usmilenja pruti tim bogatim
 savpye: *kokú teshku bódo ti bogati*
v' krajestvu boshje nóter shli, (S.
 Marka na 10. 23.) inu leté bellé-
 de ta boshji Isvelizhar vezh ko-
 kér enkrat v' ravén taistimu navu-
 ku póvéj. Ta vflakdani vides bi
 nafs imél previshati, de tó bó-
 gastvu vezhi dejl tó sérze spázhi,
 inu s' taistiga tó kèrshanstvu pre-
 she.

shene; savólo téga tudi Jésus Kri-
stus taistu timu tèrnu pèrgliha,
(S. Math. na 13. 22.) katèru tó
boshjo bessedo vmory, inu nero-
dovitno stury. Spremislimo li
eniga méstniga zhlovéka, dokler
obene obilnosti nima; on se pèr
svojimu opravilu spodóbnu pomú-
ja, on svojo dèrshino kèrshansku
visha, inu svoje otroke dobro go-
ri redy, on svéstu v' svojo farro
k' slúshbi boshji hódi, od tiga
premoshenja, katèru je Bóg nje-
mu dodélil, on med te vbóge vun-
dèly, s' eno bessedo, vse, kar se
dolshnóft iménuje, on na tó nar-
bólshi, inu nar svéstejshi visho
ispolni. Nej se pak te okulista-
ve spreobèrnejo, nej rata on bo-
gat; o! kokú len on sazhne biti;
on sapre svojo délnó hisho, on
péle enu nedéllóvnu shivlenje,
inu li ishe enu bol pèrloshnu
prebivalsho; on ozyra taisto s' vse
lorte drágimi rézhmy, on se ime-
nitnu gvanta, de bi se od drúgih
rè-

rèslózhil; on se le pomuja svoje
otroke villoku pèrpraviti, inu
imenitnu preskèrbèti, njegóva
dèrshina, katéro on od dnéva do
dnéva pogmira, bó popólnoma sa-
pufhena, inu on le sa lushtami,
inu vèffellami hódi; njegóva my-
sâ je s' prau isbránimi shpyshami
oblóshena, njemu tólkajn gori
gréj, de sa te vbóge nizh neosta-
ne; on se framuje tó zérku obis-
kati, kir ménì, de se tó le sa
gmajn ludy spodóbi, inu aku on
kje gréj, tudi tamkai gléda, de
se njemu zhašt gody. Pollej koku
tó bogastvu spremèni, inu spazhi
eniga zhlovéka, katéri, kokèr ta
svejt govory, k' frézhi pride; ta
obilnost je tó kèrfhanstvu v' nje-
govimo fèrzu do konza sadufhi-
la, inu eniga kristiana v' eniga
aida spremènila; on je taku de-
lezh prifhal, de je taiste do-
bróte, katére je od Bogá sadóbil,
supèr samiga Boga obèrnil.

VII.

De pak edèn taku delezh pride, raunu ny potreba, de bi se njegóvu premoshenje taku sló pogmiralu. Leta, ali vuni délovz, katéri móre vseskusi pridnu déllati, de svojo dèrshino preshi-vy, sèdai prau pametnu, inu kèrshansku shivy; leta, ali vuni kmet, katéri se tèrdu trudi, inu enu révnu shivlenje péle, Bogú svéstu flúshi; kadèr se pak te okulistave enu majhinu spremène, inu letá dva k'vézhimu premoshenju prideta, nevidimo my dosti-krat, de ona napihnena, inu prev-sétna ratata, inu sazhneta tó ves-felle, te igrazhe, inu te oshta-rye lubiti, inu iskati? aku sta ona dva domá pèr svoji dèrshini, taku sta pustá, inu nejovólna; aku se v'zèrkvi snaideta, sta bres andohti, inu taisto le samú sa tó obifheta, de bi ona sa bol brum-na dèrshana bila, kokèr drugi. Bójimo se tèdai tiga bogastva, ka-tèru

téru nafs od Boga odpelúje, naspruti pak shtimajimo my nash déllovni stan, inu nafhe vbóshtvu vilfoku, katéru nafhe hudu poshelelje nasai dèrshy, inu sklénimo my is letiga, de nizh, kar je nestanovitnu, nesamóre tó frézhoneniga sèrza, katéru je k' vézhnostti stvarjenu, sturiti, inu de tó pravu bogastvu tiga Kristiana neobstoy v' tih spremeneózhnih rézhéh, katére se na semli ushivajo, ampak v' taistih stanovitnih, katére so nam v' nebesnih pérpravlene.

VIII.

Jésus Kristus je nash vuzhenik, od katériga my te regélze nashiga dianja, inu nashiga sadèrshanja se vuzhiti móremo, on je ta isgled, pó katérimo se my móremo pér tih zhédnostih, katére je on na sebi imél, vishati, inu le samú is njegóviga exempèlna se imamo my vuzhiti, kaj imamo sa rélnizhnu dobre rézhyy dèr-

dërshati. Kir smo my kristiani, tó je, jógri Jësusa Kristusa, pojmo tédai v'fhólo njegóvo, inu tankaj nash návuk íshimo; sakaj en kristian móre svéstu pó stopnjah kristusóvih hoditi, on se móre taku rekózh v'ta stan, v'katérimu je Kristus bil, postaviti, inu te skrivnostíi, katére je on ispólnil, napréjdellati, on imá te rane Jësusa Kristusa nossiti, inu se njegóviga térplénja déleshen sturiti; njegóvu shivlenje móre timu shivlenju Jësusa Kristusa podobnu biti. S'eno bessedo po timu kir smo my kristiani, móremo my tudi taku se sadërshati, kokër se je Kristus sadërshal, on nam letó ja sam pèrporozhy, kir pravi: *jest sim vam en isgled, ali exempel dal, de bi letó, kar sim jest sturil, tudi vy sturili.* (S. Joannes na 13. 15.) My móremo tédai térpéti, kokër je on térpel, letó nam S. Peter ta pèrvi med njegóvimi Apostèlnami napréjpostavi,

vi, rekózh: *Jésus Kristus je sa nafs tèrpel, inu je vam en isgled sapustil, de imáte vy po njegóviah stopnjah hoditi.* (1. Pissan. S. Petra na 2. 21.) My pak nimamo samú taku déllati, kokèr je on déllal, inu tèrpeti, kokèr je on tèrpel, ampak my móremo tudi obdvoje s' ravnu taistim pèrpravlenjam tiga sèrzá sturiti, s' katèrim je on letó sturil. S. Paul nafs na letó spómni, *bóдите v' raunu taisti pèrpravi tiga sèrzá, v' kateri je Kristus bil.* (na Filippensarje 2. 5.) *tó se pravi: fódite od usiga taku, kokèr je on fódil, lubite tó kar je on lúbil, shelite letó, kar je on shelel, inu shtimajte vse taistu vissoku, kar je on vissoku shtimal.*

IX.

Vy ja dobru saštópíte, h' komu nafs ta dolshnóšt, sa Kristusam hoditi, savéshe, inu kir vy véjste, de je on tó vbóshtvu, tó ponišhanje, inu te teshave sa njegóvo

érbéshino vsél, taku vy is tiga
 lohku sklénete, de vy kokér Kri-
 ftiani imate tó vbóshtvu timu bo-
 gástvu, inu tó ponishanje ti vis-
 fokósti naprejpostaviti, inu de vy
 imáte bol gorézhe shele po timu
 vbóshtvu, inu timu térplénjo, ko-
 kér po vessello, inu pérloshnimu
 shivlenju iméti; sakaj ti vudi eni-
 ga shivota, kokér S. Bernard fa-
 mérka, mórejo eno podobnost s'
 svojo glavó iméti; koku spazhenu,
 inu nespodóbnu bi bilu viditi aku
 bi en vud, katériga glava je s'
 ternam krónana, na mehkih ró-
 shah pozhival, tó se pravi, aku bi
 en Kristian, ali en vud tiga kri-
 shaniga Odréshenika enu mehku
 shivlenje pelal, inu svojim lufh-
 tam strégil? S. Paul, kir pravi,
 de taisti, katére je Bóg lubil, so
 bli odlózheni njegóvi podóbi ena-
 ki ratati, nafs vuzhy skus ravnu
 taiste besséde, de tó nar majn go-
 lúfivu snáminje nashiga isvólen-
 ja h' zhafti Jésusa Kristusa je letó,
 de

de my njemu v' timu ponishanju, enaki postanemo. Po timu, kir tó isvólenje Jésusa Kristusa, kòkèr edyniga Synú boshjiga je ta podóba tiga isvólenja tih Kristianov k' boshjim otrokam, taku my nemóremo k' nashì zhafti priditi po drugi póti, hokèr po ti, katéro nam je leta prelubljeni Syn boshji pokasal, inu leta je ta pót tiga vbóshtva, te potrebe, inu tiga tèrplénja: *sakaj ny li potreba bilu*, pravi on sam od sebe, *de imá Kristus tèrpéti, inu taku v' svojo zhaft notèr jiti?* (S. Lukesh na 24. 26.)

X.

Aku bi my vezhkrat Jésusa Kristusa nashiga Gospuda, inu Odréshenika spremishluvali, taku bi my na njemu try pollébné lastnósti samérkali, katére sadobiti se pomujati móremo. My bi vidili, de je Jésus Kristus véš gorezh bil sa tó zhaft boshjo, de je on enó sylno shéjo, inu grosnu

vrózhe shele po timu isvelizhanju tih dúsh imel, inu de on skus zélu svoje shivljenje je eno prau veliko lubésen k' krishu, tó je k' vbóshtvu, k' ponishanju, inu térplénju imel; s' eno bessédo, on je vse, kar tiga zhlovéka móre resháiti, prau vissoki obrajtal. Vsa-ki pravi kristian kokér en vud, leté boshje glave móre letó pér-pravo tiga ferzá enukolku iméti, leta duh more v' njemu shivéti, on more pó ti zhafti nebéshkiga ózhéta, pó timu isvelizhanju svojih bratov, inu pó timu krishu shive shele iméti; inu katéri koli tó zhaft, katéra samimu Bogú flifhi, sam sa se ifhe, katéri kóli tó isvelizhanje svojiga blishniga neporajta, inu katéri koli se tiga vbóshtva, tiga ponishanja, inu tih supérnosti boy, leta se naravnost timo duho Jésusa Kristusa supérpostavi, inu tédaj on ny Jé-
susovi Kristusovi jogér; sakaj ta veliki Apostél nafs vuzhy, *de tai-
sti,*

fi, katéri nima dùha Jèsusu Kristusa, k' Jèsusu Kristusu neslišhi. (na Rim-larje 8. 9.) O! zhègav je pazh-taisti, katéri ny Jèsufov Kristu-fov, v'katèrimu se vse rèsnizhne dobróte po obilnosti snajdejo? trepetajimo pèr tih mislhlih! en taki sa rèsnizo k' timu vajvodu tiga svejtá flifhi, katéri svoje jó-gre skus prasne zhafty, skus go-lùfivu pèrlisvanje, inu nestano-vitnu bogastvu slèpy; sakaj vse letó on njim oblubi, aku lih vsel-lej ne da, inu dátì nesamóre, aku Bóg nepèrpufti; tó pak se vezh-krat takim ludém k'fhtrafingi pèr-gody.

XI.

Ta urshah, sakaj my eniga zhlovéka, katéri je bogat, pèr ludéh v' zhafty stóy, inu po svo-jeh shelah shivy, sa frézhniga dèrshimo, je letá, kir my nobe-niga praviga saftópka od te prave srèzhe tiga zhlovéka nimamo. My nemislimo na tó, de tajsta

le famú v' Bógu, inu v' timu, kar k' Bógu péle, obftóy, my imamo vfe nafhe mifli, inu skërby le famú na tó prizheózhu shivlenje obèrnene, kir bi le na tó pèrhódnú glédati mógli; namrèzh my premalu premiflimo, de kokèr fmo my nagi na ta svejt pèrfhli, taku bómo tudi taiftiga sapúftili, inu bres vfiga tiga v' semlo fhli, kar fmo my s' veliko mújo vkupej sbirali, inu fhe s' vézhim ftraham varuvali. Ali móre kaj bol pèrpróftiga biti, kokèr sovólo Bóga, inu nafhiga Isvelizharja tó pomankanje taiftih rèzhhy fèdaj ne prenefti, katére vènder ta fmèrt zhes nafho vólo odvseła bó? ali nevejmo my, de ti nar imenitni fhi, inu nar bol bogati móshjé na sadno uro vfe tó, kar fo oni v' fvojmu shivlenju poffédli, inu shtimáli, ali kaj obrajtali, sgubiti mórejo? oni fe taku rekózh pèr fvoji fmèrti od spanja isbudé, inu zèlu njih pretezhenu shivlenje
jim

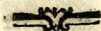
jim kokèr ene sanje naprejpride,
vsi bogati, pravi David, *so spali*,
inu kir so se isbudili, *niso nizh v' svo-*
jih rokah najdili. (v' Krajlèvih pès-
 mah. 75. 6.)

XII.

Ja ty velik Prerok! ti bogati
 nenajdejo vezh ob zhasu svoje
 smèrti svoje bogastvu v' rokah,
 ali oni najdejo ravnu leté roké s'
 ostudnimi pregréhami omadeshva-
 ne, katére so oni per v' kupej
 spravlanju taistiga dopèrnesli. Ta
 zhashty shelni zhlovèk nenajde
 vezh na svoji smèrtni pósteli svo-
 jo mogózhnost, inu vissokóst, ali
 on sagléda na eni plati te strafhne
 kèrvize, h' katérim je njega tó
 hudu poshelenje sebe zhes druge
 pousdigniti pèrpravilu; na drugi
 plati pak vidi, koku pregréshnu
 je on svój vissok stan k' hudimu
 obèrnil. Ta v' posvéjtne lushte
 samishleni nenajde per svoji smèr-
 ti vezh taistu rèslushtanje, katé-

rimu se je on popréj zhes dal, ampak on najde enu veliku shtivilu pregréšhniga djanja, skus katéru se ta dusha omadeshje, aku ta zhlovék timu rěslushtanju tiga mēšā ta zungel pušty. Gorjé vam tēdaj vy bogatzi! kir ste vašh trófht shé prejéli, katéri pak bó s' vašhim shivlenjam sginil: gorjé vam, pravim jest, kir se sa frězh-ne shtéjete, de ste bogati, inu sa vólo tiga vessella, katéru se vy pēr vašhimu premoshenju domishlujete, na taisto frězho posabite, po katére bi se vy nar bol pomujati iméli, inu njo popólno-ma sgúbite. Naspruti pak isvelizhani ste vy vbóshni! katéri se jókate, inu sanizhvanje, lakot, inu vse druge nadlóge tiga vbósh-tva prestati imáte; sakaj tó bosh-je krajléstvu je vašhu. Vy imá-le urshah se vesselliti, kir sa vaš je tó pravu bogastvu, tó stano-vitnu vesselle, ena obilnost brēs mére, enu vesselle brēs konza,
inu

inu ena vezhna zhaft v'nebéssih
pèrpravlena: ja vy imáte urshah
prau se vesselliti, sakaj vash tróshh
bó na vézhne zhassè tèrpel.

XIII.

Kar je ta evangelium rèsghlas-
sen bil, se je sa eno tèrdno rèsni-
zo dèrshalu, de ti vbóshni so
blisifhi k'nebéshkimu krajlésh-
vu, kokèr ti bogati. Is tiga zill,
inu konza so taifti, katéri so sa
svoje isvelizhanje v'rèsnizi skèr-
béti hotli, ali svojmu blágu zélú
odpovédali, inu od taiftiga se po-
pólnoma obrópali, kir so letó
kokèr en sadèrshik svojga napréj-
vsetja dèrshali, inu aku so oni
taiftu fhe obdèrshali, taku so tó
sturili, de bi oni pèrléshnost imé-
li, taiftu skus zél zhafs svojga
shivlenja po zhassu sapustiti, inu
de bi oni fhe v'stanu bily, svoje
vsmilenje pruti tim vbóshzhikam
skus vùndèlenje tiga premoshenja
vssaki dan skasáti: inu na eno ta-

ko visho so oni possédli tó blagú
ravnu kokèr bi oni taistu ne pos-
fédli. Tó je ta pót, katéro nafs
je Jésus Kristus vuzhil, k' ti nar-
vezhi frézhi priditi. Inu vsi svet-
niki taku dobru te stare, kokèr
te nove postáve so tó prau sapo-
padli, de se te nebéffa le skus sa-
nizhvanje, inu sovrashenje tiga
posémèlskiga bogastva kupiti sa-
mórejo. Poslufhajmo zhes letó
S. Bernárda, katéri rěsnizhnu ko-
kèr en jógèr Jésusa Kristusa go-
vori: tó bogastvu, pravi on, ti
lúshti, ta zhast, inu drugi takúshni
dobizhki, po katerih ta svejt s' veliki-
mi shelámi hrepeny, so sa mene rěf-
nizhne nadlóge, ali teshave, katere
jest prenesti nesamórem: kar pak ta
svejt sanizhuje, kokèr tó ponishanje,
tó vbóshtvu, tó preganjanje, ta krish,
inu těrplenje, tó vse jest lubim, jest
shelym tó, inu jest tó is zeliga serzá
rad gori vsámem.

XIV.

Kir tédaj so te supèrnosti, tó ponishnnje, tó déllovnu shivlenje, inu tó dolitèrjenje tìga mešťá lih kokèr svéšte póti, katére nafs k'timu vézhnimu isvelizhanju pélejo: taku bi ja tudi iméli taísti, katéri so v'enimu niskimu stánu rojeni, katéri v' potrebi shivé, inu ti, katéri sa svój shivesh teshku déllati mórejo, Bogú veliko hválo dáti, de je on njih v'en takúshen stan postavil, katéri je svet, inu ravnu kokèr ena árra, ali saštáva ene frézhne vezhnosti: sakaj aku bi my v'bogaštvu rójení bily, taku mórebiti my nebily sádošti mozhny nafhe fèrzé od taístiga odtèrgati: aku bi my se v'zhašti sneshli, taku mórebiti my neiméli sadošti fèrzá, inu mozhy se ponishati, ali se timu napuhu, inu ti prevsétnosti ubraniti: inu aku bi my premoshenje iméli nafhe lushte ispolniti, taku bi my mórebiti preflábi bily taístim se

odpovedati, inu nashe rèsvus-
dánju messú nasajdèrshati. My smo
tèdaj frèzhni, moji lubesnivi brát-
zi! de nafs je Bóg v'en stan po-
stávil, katériga my shihèr eno
krajlévo pót imenujemo, po katé-
ri je sam Kristus hodil, my smo
na ti pótí, katéro my mórebiti
nikóli radovólnu nebily sbráli,
katéra je pak vènder ta edyna,
inu potrebna pót; leta je taista
vófka, inu tèrda pót, katéro jih
taku malu ishe, inu najde, she
majn pak zélo prehódi.

XV.

Premishlújimo na Jésusu Kri-
stusu s'svetim Paulum try rèzhly,
katère nam te dolshnósti eniga
kristiana ozhitnu pokashejo. Le-
ta Apostel pravi *pèrvizh* (k' Filip-
pensarjam na 2. 6.) de je Jésus
Kristus, aku lih je on v'svoji zha-
sti bil, inu enáku bitje, inu
natúro s' svojim. Ozhétam imél,
vènder tó shtáut, inu natúro eni-

ga hlápza nase vsél, inu se zélú do smèrti, ja do smèrti tiga krisha ponishal. On je letó stúril, de bi on tó veliko ráno, katéro nam je nasha prevsétnost vtisnila, sazélil, inu tó vbóshtvu skus enu taku globoku pónishanje vuzhil. *Drugizh* vy véjste, pravi on, kokú velika je bila ta dobréta nashiga Gospuda Jésusa Kristusa, katéri, aku je lih bogat bil, je is lubésni pruti nam vbóshèn ratal (2. písn: h'kórintharjam na 8. 9.) Njegov zill, inu konz je bil, nafs skus letó pregovoriti, de bi my tó bogastvu tudi sanizhvali. *Trétjizh* pravi ta Apostel: vèrsimo nafhe ozhy na Kristusa, katére je naméstu eniga pokójniga, inu lohkiga shivlenja tó shpotlivo smèrt tiga krisha sebi isvolil (k'Hebrearjam na 12. 2.) on je letó stúril; de bi nashimu nagnenju pruti timu vessellu tiga svejtá taku rekózh en sadèrshik postávil. Ali kokú malu kristia-

nov se snájde, katéri po kristufo-
vih stopnjah hódijo, inu katéri se
v' leti rězhi taku skáshejo, kokěr
se na njegóve jógre spodóbi! ali
se pazh vidi veliku bogatih, ka-
téri bi rado vólnu vbóshni rá-
tali? ali se vidi veliku imenitnih, inu
mogózhnih tiga svejta, de bi svo-
jo zhaft, inu mogozhnoft is lu-
bėsni pruti timu ponishnimu Jé-
susu sapúftili? ali sakaj jest tól-
ku pogérjem? faj je shé veliku,
aku bi le ti vbógi svojo révshino
volnu prenesli, aku bi le ti vbó-
gi svojo potrebo, inu ti délovni
te teshave svojga ftanú s' spodób-
no podlóshnoftje pruti vóli bosh-
ji prenesli, inu tim bogatim tiga
svejta sa vólo njih zhafty, vislo-
kófti, inu léniga shivlenja nebi-
ly nevoshlivi.

XVI.

Po timu gréhu, katériga smo
my v' Adámu fturili, smo vsi k'
pokóre obfójeni, inu tó sodbo
je

je Bóg takrát isrékel, kir je on
k' náshimo pèrvimo ozhétu, inu
v' njegóvi pèrshóni k' všim sa njim
prideózhim otrokam taisťe strásh-
ne bešťéde djal: ty bósh tvój krùh
v' putu tvojsa oblizhja jédil, inu
ty bósh vmèrl (v' pèrvih bukvah
Moysefovih na 3. 19.) ravnu ko-
kèr bi hotil rezhi: ty bósh tvoje
shivlenje v' trúdu, inu v' déllu
dopèrnéfil, ty nebósh vezh tukaj
na semli en paradish tiga vèšťella
neshil, inu le skus pokóro, dél-
lu, inu supèrnosti bósh ty všmi-
lenje doségel, de bósh po tvoji
smèrti v' ta nebéshki paradish go-
ri všét. Leta sodba, katéra dvój-
no shtráfigo v' sebi sapopade,
námrezh tiga tèrplénja, inu te
smèrti, vše ludy sadéne, na tako
visho, de nam je ravnu takú má-
lu mogózhe všim teshavam se vog-
niti, lih kokèr ti smèrti odjiti,
lih enu, kokèr tó drúgu nam
guishnu naprej stoy. Mórebiti
pak vy tó nebóšte hotili vèrjéti,
de

de je ravnu takú nemogózhe tim supérnoftim, kokèr ti smèrti odjiti: vy vidite mórebiti, de jih vezh v'obilnosti zhivy, de vfe fòrte vesselle vshivajo, inu de njim nizh nemánka, kar njih fré-zho fturiti samóre. Vy bófte mórebiti rekli, ali niffo leti ljud-jé eno skrivno visho snefhli, vfm teshavam, tefhkim déllam, inu nadlógam odjiti, h'katérim, kokèr fmo poprej flifhali, bi imé-li vfi ljudjé obfójeni biti.

XVII.

Krátku málu nikár, lubesnivi bratje! kratku malu nikár. Leta bogatiz, kokèr vy njega vidite, ne-bó na obeno visho tim teshavam, inu nadlógam odfhal. On fe pomúja na vfe fòrte vishe timu boshjimu fklepu odjiti, inu te nadlóge od febe odvèrniti, ali letó k'vezhimu le do konza nje-góviga shivlenja tèrpy (aku lih je túdi réfs, de nobeniga ny, ka-
téri

téri bi v' svojmú shivlenju tesha-
ve, inu supérnosti ne imel) Bóg,
katéri vézhnu shivy, njemu ne-
stury tó gnado, de bi njega tu-
kaj ojstru dèrshal; on njemu pu-
sty v' shivlenju tó vesselle ushi-
váti, sa tó, kir je njemu sa tó
dólgo vézhnost tó tərplénje pər-
právil. Aku my tédaj tərpeti mó-
remo ali tukaj na semli, ali tam-
kaj na vézhne zhálfe, taku se
dèrshimo sa frézhne, de smo v-
bóshni, de pod tó bútaro nashiga
teshkiga délla sdihújemo, inu v'
révah konz jemlemo: vsemimo
gori letó kokər eno milost, ka-
téro nam Bóg skashe, kir te vézh-
ne shtrafinge pərhódniga shivlen-
ja, katére smo my saflushili, v'
tesháve, inu nadlóge tiga svejtá
spreoberne: inu objokajmo my
taiste, katére Bóg s' tím zhasnim
blágam pred smértjo obylnu ob-
darúje, kir jih bó mórebiti v'
krátkimu svojo strašno jésó, inu
fèrd obzhutiti pustil.

XVIII.

Tó bogastvu ny tólku vrédnu, kokér si vy mórebiti domishlúje-
te, onu je nékaj taku máliga, de
taistu Bóg vezhkrat svojim só-
vrashnikam poděly, tim pravizh-
nim pak, inu svojim priateľam sti-
skánje, supěrnosti, tesháve, nad-
lóge, s' eno bešědo, kar se móre
v' timu shivlenju révshina imen-
váti, póshle. My imámo od tiga
en lép isgled nad tim stárim To-
biasam: ta zhafty vrédni starzhik
je Bogú s' veliko svéstobo flushil,
on je bres nehánja pošěbne sná-
minje te luběsni pruti svojmu
blishnimu skásal, kir je on svoje
blagú ja zělú svoje shivlenje sa
taistiga v' nevárnost postavil, inu
věnder je on v' svóji viššoki sta-
rosti ob svój pogled, inu ob svoje
premoshenje prišhal, inu taku tó
nar shpotlivishi sanizhuvanje pre-
státi mógel. O mój Bóg! kokú
pazh ty ándlaš s' letim svéstim
flushábnikam? kir med tim veli-
ke

ke gréshnike pak v'obilnosti, v'zhaſti, inu v'myru shivéti puſtiſh. Poſluſhajimo te beſſéde ne eniga zhlovéka, temuzh eniga Angela, katéri je k'letimu ſvetimu ſtarzkiku od Bogá poſlán bil, inu je njemu te skrivne sklepe, po katérih Bóg ſvoje ſluſhábnike viſha, réſlóſhil: *kir ſi bil ty Bogú perjéten*, pravi on k'njemu, *taku je bilu potrebnu tebe na skúſhnjo poſtávití ſkus nadlóge*. (per Tobiasu na 12. 13.) on je hotil ſkus letó re- zhi: tvoje dobre délla ſó Bogú dopádle, ſa tó je on tebi ene poſſébné gnade te grenkóſti, inu ſupérnoſti poſlal, de bi tebe ſkuſhal, inu taku tebe eniga vezhi- ga plazhila, inu zhaſty vrédniga ſturil, inu kir je on tebi na ſmért- ni póſtili ſvojo miloſt ſkasati ho- til, taku je on tebe ob zhaſtu ti- ga shivlenja ozhiſtil.

XIX.

Ja v'réſhnizi taku Bóg andla
s'

s' taistimi, katére on lúbi. Pogléjmo le Jésufa Kristusa sazhétnika, inu dokonzhavza nashiga isvelizhanja, premislímo le, v' kaj sa enimu vbóshstvu, inu fróshini je on v' bethlemitarski fhtalizi rojen bil, kaj sa enu révnu, inu tefhavnu shivlenje je on pelal v' ti déllovni hifhi eniga déllovza, inu kaj sa eno grenko, inu fhpotlivo smért je on sadnizh na krishu preftal? on je bil pak pèr vlim timu taisti prelubesnivi syn, nad katerim je Bóg vse svoje dopadaenje imel. Ravnu taku se Bóg sadèrshy pruti tim vudam letiga boshjiga poglavárja; on jih na semli letimu móshu tih bólezhin podobne naredy, de bi on njih njegóvi zhafti v'nebèssh podobne fturiti samógel. „Samú is tiga zill, inu konza nam Bóg odvsame, kòkèr en dobrótliv ozha nekatére rèzhy, katére my sa dobre fhti-mámo, inu nam druge pófhle, katére ta svejt sa hude porajta, de

de bi nafs taku vrédne fturil njega vshiváti. Ali nedéllajo, kokèr S. Paul sprizhúje, (k' hebrejarjam na 12. 7.) ti ozhétji tiga fvejta uffaki dan ravnu taku? oni odvsa-mejo svojim otrokam taiftu, kar bi njim samoglu fhkodlivu biti; oni poshtráfajo taifte sa tó, de bi oni taku is njih vrédne érbizhe svojga premoshenja fturili, katéru bódo oni vènder le skus ta kratki zhafs svoiga shivlenja vshiváli. Nezhùdimó se tédaj, kadèr nafs nafh nebéshki ozha v'révshini, inu v'potrèbi shivéti puffy, on nam prau dobru hózhe, nevstráshimo se, kíam nam révshine, inu bolésni póshle, on tó ftury, de bi nafs skus letó ozhistil, inu vrédne fturil, érbizhi njegóviga krajléstva, inu déléshni njegóve zhafty biti.

XX.

Nezagújimo tédaj, aku smo vbóshni, aku nafs je boshja previd-

vidnost v'en réven stan postavila, temuzh vsemimo si fěrzé, inu spómnmimo se na bessédo nashiga Bogá, katéri enu neisrezhenu veliku plazhilu taistim oblúbi, katéri so brumni vbóshizi, katéri veliku sdihújejo, katéri sědaj lákot, sanizhuvánje, inu pregánjanje těrpé. Ta stan takih kěreshanskih vbóskzikov je v'ozhéh te vére v'rěsnizi velik, inu visfok. Oni so shé sa naprej sagvisfhani tiga krajléstva, katéru níkóli nebó nehálu, inu sa tó imájo tó boshjo bessédo sa sastávo. Inu kir njim Jěsus Kristus pověj, de so frězhni, inu de bódo tó neběshku krajléstvu possědli, taku so, aku oni te ozhy te vére na te pěrhódne velike sháze, oběrnejo, skus tó premisfhluvanje rěsnizhnu shé sědaj, inu sa naprej frězhni. Ja rěsnizhnu frězhni so; sakaj oni imájo tó frězho, de tó těrpěnje Jěsufa Kristusa v'njih kokěr v'njega duhóvnimu shivotu naprej

prej gvéra, inu se dokonzha. Oni so frézhni shé sèdaj, kir bódo na vékomaj frézhni postáli; inu kir taistu, kar oni vúpajo, njim bol k'fèrzu gréj kokèr taistu, kar oni tèrpe, taku so v' fvojmu stánu vesséli, oni imájo zélú všmilenje s' taistimi ludmy, katéri v' njih obilnosti vse vesselle tiga shivlenja vshivajo; na tako visho nafs ta véra popólnoma spremèny, doklèr ona štury, de my taistu, kar drugi sa hudu dèrshé, sa kaj dobriga sposnámó, inu nasprúti kar drugi sa dobru imenujejo, my kokèr kaj hudiga savèrshe-mo.

XXI.

Ta pót, po katéri ta vbóshni, inu déllovni zhlovèk hódi, je sizetèrda inu teshka, ali ona je kratka, inu nafs péle k'vézhnimu myru, inu k'isvelizhanju. Ta zésta pak, katéro ta bogati nastópi, je pèrjètna, inu lohka; ali ona je she bol kratka, doklèr tó
rès-

rěsvujsdánu shivlenje hitřihhi mi-
 ne, inu péle k' vézhni nesřézhhi,
 inu těrplěnju. Tó nafs vuzhy
 sam Jěsus Kriftus skus tó pěrgli-
 ho tiga bogatiga moshá, inu tiga
 révniga Lázarusa, katéro nam na
 tako visho naprejpořtavi: kadar je
 shé ta bogati mósh v' těrplěnju bil, je
 svoje ozhy gori pousdignil, těr je od
 dělezh vidil Abrahama, inu Lázarusa
 v' njega narózhju: tédaj je on savpil,
 inu rekěl: ozha Abraham vřmili se zhes
 mene, inu pošli Lázarusa, de svoj
 pěrřt v' vódo pomózhhi, inu mój jěřik
 ohlady: sakaj jěřt těrpy m veliko mar-
 tro v' timu plěměnu. Abraham pak je
 njemu rekěl: řyn pomisli, de ři dobru
 shé v' tvojmú shivlenju přejěl, inu Lá-
 zarus v' glih vishi hudu: sědaj pak je
 on potřóřhtan ty pak bóřh martran. (S.
 Lukeřh na 16.) Satórej pravi en
 řlúřhábnik boshji řědajnih zhář-
 řov: ta urřhah, savólo katériga
 je ta bogati móřh pogublen bil,
 móre taiřte ořtrářhiti, katéri nizh
 těrpeti nózhjo, te vbóge pak,
 ka-

katéri na všimu pománkanje tēr-
pé, inu te shaloſtne, katéri veli-
ku preſtoje, s' tróſhtam napól-
niti.

XXII.

Moji prelubesnivi brátje! ne-
bóдите nevóſhlivi tím bogatim
sa vólo njih veſſella, inu sa vólo
njih obilnoſti; ſakaj njih veſſelle
ſe bó v' eno vezhno sháloſt, inu
njih bogatſtvu v' tó nar vezhi ſró-
ſhino ſpreménilu, na tako viſho,
de njim nebóde ne ena ſama ka-
pélza vode pèrpuſhena, po ka-
téri bódo is ſréde tiga pleména
sdihváli. Premislite vy vezhkrat
leté tróſhta pólné beſſéde: *La-
zarus v' ſvojmo ſhivlenju ny nizh drú-
giga, kokèr hudu prejel, ſa tó bóde on
ſédaj potroſhtan. Spómnite ſe na tó
govorjenje Jéſuſa Kriſtuſa k' ſvo-
jim jógram, katéru je nikaterim
taku veſſellu, drugim pak taku
ſtráſhnu: rêſſnizhnu, rêſſnizhnu vam
povej, vy ſe bóſte plakali, inu jo-
káli, ta ſvejt pak ſe bó veſſellil: vy*
C bó-

boste shahosni, ali vasha shálost se bó
 v' vesselle spreobèrnila. (S. Joannes
 na 16. 20.) On je hotil tólku re-
 zhi: vy, katéri ste moji lubesni-
 vi jógri, vy boste solsé tozhili,
 ti drugi pak od tiga svéjtá bódó
 v' vessellu, inu v' lushtah plávali:
 ali potróshvani bódite, vaše sol-
 sé bódó skoraj obríšane, vaše zhá-
 ka sa tó v' krajléstvu vašhiga Bo-
 gá enu vesselle bres konza: na-
 spruti se bó pak tó vesselle tiga
 svéjtá, katéru le en majhin zhas
 těrpy v' kratkimu v' tó stráshnu
 plakánje, inu jokánje, katéru nig-
 dar ne bó néhalu, spreménilu.
 Meni se sdy, de ti bogati, po-
 svejtni ludjé letó stráshnu spre-
 mènenje, katéru njim naprej stoy,
 shé sèdaj, inu sa naprej obzhúti-
 jo; od tód pride, de se te smèrti
 grosovítnu bojé, kir oni njo sa
 ta konz svojga vessella, inu sa
 sazhétik svojga těrplénja dèrshé.
 Ta pravizhni vbóshiz pak, inu
 ta kèrshanski déllovz najde svój
 trósh

tróshť v' spominu te směrti, on shelly taisto s' eno světo nepotěpeshlivostjo, inu njo s' vessellam objame, doklěr on na nji taku rekózh ta meník sagléda, kir se imá njegóva révshina konzhati, inu njegóva frézha sazhėti.

XXIII.

Ta bogati je skus vse rězhy, katěre on lubi, k' semle pěrvěsan. Tó so sgol kětěne, skus katěre bóde k' taiste pěrklěnen, na tako visho, de kir bi imel on njo posěsti, ona njega posěde, inu taku rekózh na fhrikih imá. Satórej je njemu ta směrt, katěra njega od vših rězhy s' fylo lózhi, fylnu grenka: ali ta vbógi, katěri je próst od tih savės, vidi bres stráha tó směrt se pěrblishati. Kokú so pazh te misli od te směrti pěr timu bogatimu, inu timu vbóshnimu nasprúti postávlene, kir ta bogati po bessěde tiga Isvelizharja svój tróshť na tému sveytu naj-

de, ta vbógi pak na timu drugi-
mu svejtu zháka. Sa tiga bogati-
ga je ona fylnu strafhna, doklér
ona njemu vse njegóvu blagú,
inu sa vselej odvśame: sakaj ko-
kér pravi ta krajlévi prerok: ka-
dar bode ta bogati vmèrl, nebode na
obeno visho svoju bogastvu s' saboj vsel,
inu njegóva zhašt ne pojde sh' njim v'
ta grob. (v' krajlévih pèsmah 48.
18.) Timu vbóshnimu pak je ona
zélú pèrjètna, kir ona njega sa
vselej od vsih nadlóg réshi. Gvish-
nu je, de en fléhèrni, préd, ali
po smèrti taku dobru pravizo ko-
kér milost boshjo obzhúti. Sakaj
Bóg ne pusty tudi tó narmajnsi
inu nar nepopolnomasfi dobru
dèllu bres plazhila, katèru ti hu-
dobni is eniga natirlih dobriga
nagnenja, katèru se s'he v' njih
snajde, sturé: inu naspruti pak tu-
di on te narmajnsfi gréhe tih pra-
viznih poshtrafa, katére so oni
is naglósti skus te skushnave ali
tih vunájnih rezhy, ali tiga snó-
traj-

trajniga hudiga poshelenja pre-
mágni dopèrnefli. Pazh fréz-
ni so taisti, katéri ojstróft te pra-
vize boshje skus vólno potèrplé-
nje eniga révniga, inu teshkiga
shivlenja tukaj obzhútijo: sakaj
oni nebódo v' vézhnosti drugiga,
kokèr dobróte te milosti prejéli.
Nefrézha pak sa taiste, katéri so
shé v' tému shivlenju vse plazhi-
lu sa tó majhinu dobru, katéru
so oni mórebiti sturili, prejéli;
sakaj oni nimajo drugiga v' timu
pèrhódnimu shivlenju dozhakati,
kokèr martre, inu tèrplénje sa
njih dópèrnefhenih pregréh vólo.

XXIV.

Bóдите tédaj potrófhtani, moji
lubi bratje! v' vafhimu vbóshtvu,
inu vafhih teshávah. *Vessellite se,*
je djal S. Péter k' tim novu-
sprevèrnenim kristianam, *kir sle*
délèshni tiga tèrplénja Jèsusà Kristusa,
de bóste tudi ob zhassu tiga rèsodenja
njegove zhajly se vessellili (is 1. písmà

S. Petra na 4. 13.) Ta zhafs te fladkósti, inu tiga tróshhta bó ja gvisihnu prishal. Zhakajte le s' potèrpèshlivoftjo ta zhafs njegóve milosti, inu vy bóste samy sposnáli, kokú rèšnizhne so te belléde tiga spokórjeniga krajla: *Bog nebó vsslelej na tiga vbogiga posábil, inu tó vupanje tih sháloftnih nebó védnu prásnu.* (v' krajlévih Pésmah 9. 19.) En zhafs bó prishal, inu tó bó ta zhafs te smèrti, kir bó Jésus Kristus svoje fháze, svoje fladkósti, inu svojo zhast taistim podélil, katéri so njegóviga vbóshtva, njegóviga térplénja, inu njegóviga ponishanja délèshni bily. S. Paul, katériga je Kristus sam v' letih rèšnizah podvuzhil, si je sa réss sa zhast, inu vesselle dèrshal, is lubèsnì pruti njemu kaj tèrpèti. *Jest se rèsvesse'ir, pravi on, v' nadlógah, katère jest prestojim --- jest sim pólu vessella v'srédi tih tesháu.* (2. pissan: h'korintharjam na 7. 4.) Inu v' pissanju na

Hebrearje govóry na tako visho k' njim, de se ozhytnu viditi samóre, de tudi ti pèrvi Kristiani tó vbóshtvu niššo sa kaj taku húdiga dèrshali : *vy ste s' vessellam gledali, kir se vam je vashe blagu prozh odvsèlu, doklèr vy ste vejdi'i, de imáte bol imenitnu blagu, kateru nikoli ne bó konz vsèlu.* (k'Hebrearjam na 10. 34.)

XXV.

Leti sveti jógri nashiga Odrèshenika so zèlú mènili, de ta gnáda sa Jésusa Kristusa tèrpèti ne bó vřim sploh podèlena, inu de je tó ena zèlú polšèbna gnada: sa vólo tiga ravnu ta Apóstèl k' Filipensarjam na 1. 29. govory: *Bóg vam je tó gnádo dal, ne le samú, de bi vy na Jésusa Kristusa véruvali, ampak tudi, de bi vy sa njega tèrpèli.* Ti Apóstèlni niššo tó le vuzhili, ampak so tudi v' djanju skasáli. Sakaj pó timu, kir so bily na povelje tiga vikshiga sbirálishta tih Judov sashpotváni, otepeni, ta-

ku pravi tó popisvájne tiga jó-
gerskiga djanja, *de so s' vessellam*
napólneni is tiga velkiga sbiralisha
prozh shly, kir so vrédni postáli sani-
zhuvájne, sashmagvanje, inu drúge
supèrnosti sa Jésusa Kristusa tèrpeti.
(is Jógerskiga djanja na 5. 41.)
Odvádimo se, tiga sanizhuvánja,
katéru se vñelej pèr vbóshstvu
snájde, taku fylnu se bati, do-
klèr my nemorémo jógri kristu-
fovi biti, aku my njegóv krish
ne nóssimo, inu ta shpot, katéri
je s'taistim sklénen, sh'njim ne dej-
limo. My fino ja shé djali, de ta
prava visskokóst eniga kristiana v'
letimu obstoy, de je on podóbèn
svojmu Jésusu Kristusu. Sèdaj
kaj nafs pazh bol njemu podóbne
stury, kokèr tó ponishanje, tó
vbóshstvu, inu tó tèrplénje, aku
fo le s'lubésnio, pokórfhino, po-
nishnostjo, potèrpeshlivoftjo, inu
s'enim od vsih posémelskih rézhý
odlózhenim fèrzam svésane; sakaj
taku je bilu tó tèrplénje Jésusa
Kri-

Kristusa vſháfanu. Jeſt véjm fi-
zer, de on letó ne pogérje, de
bi ſe vſi kriſtiani timu bogaſtvu
ſkus ozhytnu ſapuſhenje odpové-
dali, jeſt véjm, de tudi ti bogati
bres taiſtu ſapuſtiti iſvelizhani
poſtáti ſamórejo, aku je le njih
ſérzé réſnizhnu od taiſtiga odtér-
ganu: jeſt pak tudi véjm, de tai-
ſti iſ njegóvih jógrov, inu vu-
dov, katéri tó bogaſtvu ne lubi-
jo, inu ne poſſédejo, ſhe vezhi
podóbo s' ſvójim Mojſtram, inu
tudi ſhe vezhi ſavéso s' ſvojo gla-
vo imájo.

XXVI.

Premiſhlújte, jeſt vaſs próſſim,
Jésusa Kriſtusa od ſhtálze ſém,
v'katéri je bil rojen, notér do
tih ſhpotlivih gavg, na katérih
je on vmérł: od jáſſelz nóter do
krisha; kaj bóſte pazh vidili? enu
védnu déllu, enu pománkanje na
vſih rézhéh, katére tó ſhivlenje
perlóshnu ſturé, inu enu pregánjan-
je od vſih ſtrany. Sna biti, de ſte
C 5 nje-

njemu od svúnaj podobni, de v' vbóshstvu, v' teshávi, inu v' preganjanju shivite: ali sravén tiga vezhkrat váfhe fèrzé ny nizh majn kokèr taku vfháfanu, kokèr tó fèrzé Jésusa Kristusa. Jésus Kristus je bil v' svojmu taku teshávnimu stánu ti vóli svojga ozhéta popólnoma podvèrshen; inu vy — vy ste nepotèrpeshlivi, inu nejovólni: Jésus Kristus je tó roko kúshnil, katéra je njega tepla, vy pak tó boshjo roko od vafš porivate, katéra vafš le tepe, de bi vafš samogla krónati: Jésus Kristus je tèrpel v' duhu te pokóre sa pregréhe tih ludy, katére je on radovólnu na se vfél: inu vy, naméstu de bi vafhu vbóshstvu, inu vafhe nadlóge ti pravi-zi boshji k' enimu sadoftisturjenju sa vafhe lastne pregréhe gori óf-rali, stúrite taifte k' pérloshnosti novih pregréh. Ny sadofti tèrpéti, vbóshn, inu sanizhvan biti, aku nismo tudi sravén v' fèrzu ta-
ku

ku pèrpravleni, kokèr je Jèsus
Kristus bil: my móremo, kokèr
on pokóro déllati, vbóshni biti,
inu tudi tó fèrzé od tih posémel-
skih rézhý odtèrgati: sanizhva-
ni, inu sravèn ponishni biti. Le
taki vbógi so prijatèli boshji, kir
so réšfnizhne podóbe njegóviga
prelubesniviga synú.

XXVII.

Taki vbógi so na tako visho
podóbe Jèsufa Kristufa, de on nam-
rézh hózhe, de my všakiga is
njih, imámo sa eniga Kristufa dèr-
shati: doklèr on oblúbi, všako
dobróto, katéra se bó njim skasá-
la, taku plázhati, ravèn kokèr bi
se bila njemu sgodila: on njih k'
svojim sravènérbizham štury: *tó
nebèshku krajèštvu je vashu.* (S. Mat.
na 25. 40.) Právi on k'njim, inu
oni pèr njemu tólku samórejo,
de ti bogati nemórejo drùgazh is-
velizhani postáti, kokèr le na tó
visho, aku so oni v' duhu vbógi,

inu prijatéli tih vbógih. Satorej Jé-
sus Kristus te bogate pèr S. Luk:
na 16. 9. opomina, de si imájo oni te
vbóge skus vùndellenje svojga bo-
gaftva k' prijatèlam ftùriti, de bó-
do taku od njih v'tó vézhnu pre-
bivalishe gori vséti. Is letiga se vi-
di, de ti bogati te vbóge bol, ko-
kèr ti vbógi te bogate potrebujejo;
kir ti vbógi le taku delezh bres tih
bogatih nemórejo biti, kokèr de
oni od njih tó shpéndijo tiga zha-
niga kratkiga shivlenja prejéti
mórejo: ti bogati pak potrebujejo
te vbóge, de bi enkrat v'nebés-
fih vézhnu shivéti sámogli. O
moji brátje! katéri ste vbóshni,
sposnajte vásho imenitnost, prev-
dáríte, kaj ste vy, inu kaj vy
samórete, inu nesavèrsite váshe
taku velike perlóshnosti. Letó
vbóshtvu, katéru je ravnu taku
vam famim, kokèr tudi tim boga-
tim núznu, bó en bogat studenz
vših réšsnizhnih fhazov, aku vy
taistu po kèrshansku prenešlete.

XXVIII.

Ali jest vam fhe enkrat po-
 véjm, ny le sadoſti, nobenu bo-
 gaſtvu poſſéſti, temuzh je fhe kaj
 vezh potreba: tó ſérzé tudi neſ-
 mé nobene lubésni pruti njemu,
 inu nobenih ſhelá po taſtimu imé-
 ti. Glih kokér ta bogati ſamóre
 v'ſrédi te vbilnoſti v'duhu vbóshu
 biti, mamrézh aku tó ſérzé od
 taſtiga odtérge, taku tudi ſamó-
 re en vbóshzhik pèr ſvoji révfhi-
 ni na eno gvíſhno viſho v'zhaſu
 en bogat imenuvan biti, namrézh
 ſkus poſhelenje ſvojga ſérzá, aku
 on ſlo tó zhaſnu ſhely. En vbó-
 gi, katéri v'ſrédi ſvojga vbóſhtva
 tó bogaſtvu lubi, bi bil v'réſni-
 zi ſhalòvanja vrédèn, kir bi on,
 po timu kir je on ob zhaſu ſvojga
 ſhivlenja vſe nadlóge, inu teſha-
 ve, katére ſo odráſélki! tiga v-
 bóſhtva, noſſil, fhe ſravèn téga
 po ſvoji ſmérti vſe ſhtraſinge, s'
 katérimi Bóg tó nagnenje tih bo-
 gatih pruti tim zhaſnim rézhém

fhtrafuje, skus eno zélo vézhnost
tèrpéti mógel. Kokú frézhen pak
ny nasprúti ta brumni vbógi, katé-
ri is ponishnostjo pruti vóli boshji
s'tim vllakdanjim kruhkam sa do-
bru vsame, katériga on od svoiga
nebéshkiga ozhéta, ali skus svoje
déllu, ali skus radodélnost tih bo-
gatih prejime; ta vbógi, katéri v'
duhu te pokóre tó pomankanje tai-
stih rézhhy preneste, katére Bóg nje-
mu, aku so lih potrebne, vènder
doli vdári, inu katéri le po nebés-
fih shely, katére njemu na eno
gvishno visho shé slishijo, kir
je njemu Bóg taiste tolkukrat, inu
taku vednu oblubil? tó vbóshtvu
ga stiska, nizh majn vènder je
on bogat na réšnizhnih shazih,
katére ta rija neisjéda, inu tudi ta
tat nevkráde. On véj, kar S.
Ambrósh právi: *de my nemóremo
nobeniga sa taku bogutiga dèrshati, ko-
kèr je en brumni vbóshiz, katéri tó
krajléstvu boshje posséde; sakaj taistu
le tim vbógim slishi. Aku njemu po-*
mán-

mánka na vblazhilu, taku se on
s' Jésumam krístusam oblézhe, do-
klér se on sh'nijm skléne, inu na
shivotu tó doliterjenje, v' sérzu
pak tó podlóshnost, inu tó pokór-
shino tiga lubesniviga Odréshé-
nika nóffi. Aku ima on en po-
mánkanje v' shpéndji, taku se on
potróshta s' savúpanjam, de nebó
na shpishi te dúshe pomankanje
tèrpel. On je dobru previshan,
de se ta praviza k' timu zhaftitli-
vimo shivlenju Jésusa Krístusa le
taku sadobiti samóre, aku se on,
kokér Jésum Krístus, boshji pre-
vidnosti is lubesnijo podvérshe,
inu taisto móli, inu na tako vi-
sho v'frédi tih teshav s'voje shiv-
lenje gori ófra. Njegóvu savú-
panje je ta oblúba boshja, njegó-
va shpéndija ta boshja belléda,
on se shivy s' réshnizo, inu nje-
gova spisha je sam Bóg. Ravnu
v' ti saštópnošti právi ta prerok,
*de taistim, kateri se Bogá boje, nizh
nemánka.* (v' krajlévih pésmah. 33.
10.)

10.) Kir oni tó popólnomast tih
rěsnizhnih fházov possédejo, inu
kir se lohku rezhe, de je v' njih
tó boshje krajléstvu, doklěr Bóg
na eno popólnoma visho v' njih
dushah gospódvuje.

XXIX.

Ta bogati je, pak v' enimu zělú
nasprúti postávlenimu stanu. On
je v' frédi svojga bogastva vbóshn,
inu pěr vfi svoji obilnosti imá on
enu pománkanje v' veliku rězhéh.
Tó bogastvu, katéru je njemu
pomagálu le njegóve lushte ispól-
niti, je sravěn tůdi v' njemu neis-
rezhenu veliku drugiga poshe-
lenja obudilu, katéru njega sa
stran taistih rězhy, katére on ni-
ma, inu katére si vófhi, vbógiga
stury. Is tiga zill, inu konza
pravi ta krajlévi prerok: ti boga-
ti so v' fróshino pádli, inu těrpe
lákot: taisti pak, katéri tiga Go-
spuda ishejo, nebódo na nobeni
rězhi en pománkanje iméli. (v'
kraj-

krajlevih pesmah. 33. 11.) Le ta kruh, katéri od nebéss pride, samóre tiga zhlovéka, katéri je sa nebéssa stvárjen, nasititi, inu le ta voda te gnáde samóre njegóvo veliko shéjo ogalliti, inu njegóve shele ispólniti, taista voda, katére svirk se v' Bógu snajde, inu katéra, aku se v' nashe sérzá islije, k' studenzu tiga vézhniga shivlenja postáne. Vsa naša skérb, vse nashe pomujanje bó prasnu, aku nimá Bogá sa svój zill, inu konz. Ta prostar tiga zhlovéshkiga sérzá je taku velik, de le sam Bóg samóre taistiga napólniti. S. Augushtin, katéri je svojo frézho v' usim timu, kar bi moglu sa njegóvu trúplu, inu sa njegóvo dúsho pérjetniga biti, sapstójn iskal, sposná pred Bógam, de bómo my sméraj v' nepokóju sa nashiga poshelenja vólo, doklér my nebómo ta myr v' Búgu nefhli; sakaj le sa njega smo my stvarjeni bily. Leta narvik-

vikſhi Dobróta imá letó poſſébni-
ga nad ſeboj, de my njo najdemo,
kokèr hitru my taiſto réſſnizhnu
iſhemo, de my njo ſhé poſſéde-
mo, kokèr hitru my taiſto s'zé-
lim fèrzam ſhelimo, inu de no-
bena rézh ny v'ſtanu, nam taiſto
bres naſhiga pèrvólenja odvſéti.
Ali na gody ſe taku s'drugimi
rézhmy: taiſte vóſhiti ſhe ny
sadoſti, de bi taiſte ſadóbili, inu
kader ſmo jih lih s' veliko ſkèrb-
jo, inu mujo doſégli, taku nam
ſnájo taiſte na mnógótero viſho
ali ſupet odvſéte biti, ali pak
bres tiga ſamé od ſebe k'nizh
pridejo.

XXX.

Aku my s'enim kèrſhanskim
ozhéſam tó vbóshtvu, inu tó bo-
gaſtvu premišhluvati hózhimo,
taku bómo previshani, de tó ſhiv-
lenje eniga ſromáka, in délov-
niga moſhá je veliku bol myrnu,
kokèr pak tó ſhivlenje eniga bo-
gatiga kriſtiana. Jeſt ſaſtópim
eni-

emiga takiga fromáka, katéri imá véro, inu katéri se manje te smèrti tìga trupla skus tó lákot, kòkèr te smèrti te dufhe skus ta gréh bóy; sakaj veliku lóshi je bres bogastva biti, inu tó révshi no pretèrpèti, kòkèr pak taistu possèsti, inu k' dobrimu obrázhati. En bogat imá veliko mujo tó isvelizhanje sadobiti, on móre védmu fkerbèti, de on tó, kar je potreba, od tìga, kar le k' zartlanju flushi, rèslózhi: on móre zhújèzh biti, de on timu poshelenju tìga messá prevezh nepèrpufty, de se na iménitno shpéndijo, ali na óffertne gvánte nepodá. Inu letó pomishluvanje, kaj se imá sturiti, ali ne, ny le samú sylnu nadlèshnu, temùzh túdi vèzhi dejl pèr taistih dufhah, katére Bogá ishejo, zvible te vejfty, inu tesháve sa sebój pufty. Ta bogati móre she zhes tó zhuti, kir se imá vezh báti, de se njegóvu sèrzé k' timu bogastvu nepèrkléne, ali

ali de se on pèr ti zhaſti ne
prevsame, ali de on skus te pèr-
lòshnoſti tih luſhtov, s'katèrimi
je od vſih ſtrany obdán, inu katé-
re ſe zhes njega vſe skusi vojsku-
jejo, v' kakèſhno smóto ne páde.
O! koku tefhku je pazh, de ſe
en zhlovèk v' frédi tólku svu-
nájniſh ſovráſhnikou vbráni, katé-
ri ſo s' temi snótrajnimi, inu do-
mázhimi ſaſtópłeni, tó je s' na-
fhim ſpazhenim poſhelenjam, inu
húdobnim nagnenjam, s'katèrimi
vrèd ſe zhes naſs vojskujejo.

XXXI.

Ta brumni ſromák, inu ta kèr-
fhanski déłlovni zhlovèk ſta od
vſih letih ſkuſhnav popółnoma
proſta: ſakaj ta ſromák je pèrmó-
ran ſvój potrební ſhiveſh pèr vſ-
milenih ludéh iſkati, ta déłlovni
zhlovèk pak s'vſo mozhjó déłlati,
de ſi taſtīga ſaſlúſhi. Inu ny le-
tó en velik myr ſa taſtīga, ka-
tèri ſvoje iſvelizhanje ſa lubi imá,
de

de je od tólku nevarnih, mogózh-
nih, inu védnih souráshnikou
próft? Ta vbógi, katéri je bres
odlége s' déllam oblóshen, inu
katériga truplu je popólnoma u-
trudenu, imá le eno famo rezh
sturiti, de se svojga isvelizhanja
sagvisíha: namrèzh on imá le v'
timu stanu, v' katériga je njega
Bóg postavil, radovólnu obštáti,
inu pèrpravlen biti taku dólgu v'
taistimu obštáti, doklér se nebó
Bogú polubilú njega vùnspeláti.
Ny potreba s' drugim dolitèrjen-
jam se martrati, tudi ne svój shi-
vot ojstru tepíti, njegóv stan je
shé bres téga sádošti tèrd, de le
on taistiga s'podlóshnim, inu spo-
kórnim duham prenèsse, svój po-
gled vezhkrat na Jésusa Krístusa
vérshe, inu svoje teshave s' tèr-
plenjam letiga boshjiga Odrésh-
nika sklène, inu na tako visho k'
dolisbríshanju svojih lastnih pre-
gréh te britkosti te glave, inu ti-
ga vuda goriófruje.

XXXII.

Sakaj my móremo tèrpéti, ne le kir smo vudjé Jésusa Kristusa, katéri je nash isgled, ali kir smo zhlovéki, katéri ne shivé de bi léni bily, ampak tudi kir smo gréshniki. Adamu je bilu po njegóvimu padzu le na tako visho tó shivlenje pufhenu, de bi pokóro déllal, svojga stvarnika potólashil, inu njegóvi pravizi sadosti sturil. My smo otrozi tiga sadólsheniga ozhéta, my smo njegóvo pregrého poérbali, my smo, kokèr on, pèrmórani pokóro déllati, inu tó shivlenje, katéru nam je v' Jésuso Kristuso supet danu, v' taisti dopèrnefti. Leta dolshnóft eniga kristiana en spokórnu, inu krishov pólnu shivlenje pél-lati, je pèrlóshnost dala tim zérkovnim ozhakam taku govoriti: de tó shivlenje eniga kristiana je tó shivlenje eniga krishaniga, enu védnu tèrplénje, ena dólga mar-tra, inu taku rekózh, ena smèrt, kir

kir enimu kristianu je le pèrpu-
thenu sa nebèlfa sdihváti; pruti
tim flatkóstim, inu britkóstim pak
tiga prizheózhiga shivlenja móre
kokèr mértuv biti. Jésus Kristus
je skus zèlu svoje shivlenje po-
kóro déllal, leta Jésus Kristus,
katéri je na svéjt prishal, nam tó
pót pokasáti, pó katéri bi se my
supet mógli k' Bógu nasaj pover-
niti, od katériga nafs je ta gréh
odpelal. Njegóvu tèrplénje se je
s' shivlenjam sazhèlu, inu supet
s' shivlenjam konzhalu. Inu my
smo mórebiti shé ta vézhi dejl-na-
shiga shivlenja dopèrnefsli, bres,
tiga de bi véjdili, de smo taistu
le k' tèrplénju prejéli, bres tiga
de bi se spómnil, de se imá tai-
stu le v' duhu, inu v' déllah te
pokóre dopèrnefti.

XXXIII.

Prelubesnivi brat! katéri si v-
bóshu, ty shivish v' déllah te po-
kóre, ali povej meni, sturish ty
le

letó v' duhu, katéri je k' timu po-
 trében, od katériga vse saflushen-
 je eniga takiga shivlenja pride?
 sakaj aku tó ny, vse tvoje tēr-
 plénje nebó tebi nizh pomagalu,
 inu naméstu de bi tebe tvoji kri-
 shi, tvój vbógi, inu déllóvni stan
 od tvojih gréhov ozhistil, inu
 na tako visho vrédniga sturil Bo-
 gá vshiváti: tokú se imášh le bá-
 bi, de vse letó bi ne bilu shé tu-
 kaj na semli en sazhétih tiga pèk-
 lá, katéri nikóli nebó konz vsél.
 De si ty nejovólen, de se bosh-
 jim fklepam supèrstavish, tebi
 nizh nepomága: ty sa tó nebósh
 nizh majn tēpel, kir Bóg je vse-
 lej ta mózhnéjsi, ali ty bósh
 sabstójn tēpel, inu si tó tērplén-
 je tiga pèrhódniga shivlenja vé-
 zhi sturil, kir te teshave tiga
 prizheózhiga shivlenja k' tvojemu
 pridu ne obèrnesi. Pojdi enu
 malu sam v' sebe, premisli bol na
 tanku tvoje sērzé, isprashúj se,
 ali imášh ty tiga duha te pokóre,
 si

si pazh ty snótraj v' tvojmú fèrzu
 previshan, de ty tó teshávo tiga
 vbóshtva, inu délla pó saflushe-
 nju nóssish? Ali se obrájtash sa
 nevrédniga vsih dobrót, katére
 Bóg drugim dodèly, tebi pak doli
 vdári? se pazh ty hvaléshen ska-
 shesh ti milosti boshji, katéra te-
 bi tó vézhnu tèrplénje v' te zhas-
 ne shtráfige, katére ty prestáti
 móresh, premèny? si pazh ty
 pèrprávlén she vezh, aku bi Bo-
 gu dopádlu, tèrpéti, inu tó ne-
 vsmilenu sadèrshanje tih bogatih
 s' potèrpeshlivostjo prenesti? si
 pazh ty v' fèrzu taku pèrprávlén,
 rajshi v' nadlógah, inu potreba
 konz vséti, kokèr v' tih narmaja-
 shih rèzhéh tvoje dolshnósti pre-
 lomiti? S' eno bessédo, shivish
 ty pazh bres godèrnanja zhes Bo-
 gá, bres nevoshlivosti pruti timu
 blishnimu, inu bres nejovóle v'
 tvojih supèrnostih? Prelubesni-
 vi brátèz! aku je tvoja dusha v'
 enimu takimu stanu, taku si spo-

kórèn, ty imášli tiga duhá tiga dolitérenja, inu tèrpish kerfhan-sku na eno tako visho, katéra je eniga vuda Jésusa Kristusa vréd-na. K' tebi je on rékel: *isveli-zhani ste vy vbogi, sakaj vashu je to boshje krajlestvu.* Tebe tudi to sa-déne, kar je on k' tim bogatim od tih vbógih djál: *rèssnizhnu jest vam povéjm, kar boste vy enimu is letih mojih narmajnsih brátzov sturili, to ste vy meni sturili.* (S. Math. na 25. 40.) Inu sa réfs ali samóre kaj Jé-susu Kristusu bol podobniga biti, kokèr en fromák, katéri ta krish, kokèr je on stúril, spokórnú nóffi.

XXXIV.

O! kokú majnhinu je vènder to fhtivillu tih vbógih, inu tih déllovnih ludy, katérim svoje vbóshtvu, inu svoje déllu ta sad, kokèr bi imélu biti, pèrnesse. Ta nejovála, inu ta nevosfhlivoft vse spazhijo; inu naméstu de bi si ta-ki ludjé skus fróshino, skus tèr-plen-

plénje, inu skus trud v' letimo shivlenju tó vézhnu isvelizhanje, s' katérim je Bóg take nadlóge plazhátí oblubil, kupili, taku si oni veliku vezh skóplejo eno globozhino tih teshav; inu ta smért, katéra bi njih od tih nadlóg rêshiti iméla, njih v' taiste na vézhne zhafse pogrésne. Leta vbógi, katéri móre bres tolku potrebnih rêzhy shivéti, kokú bi on ne bil bogat pred Bógam, aku bi on pred njim odkritofèrzhnu sposnal, de se njemu vse letó po saflushenju gody? O kokú velik bi on ne bil pred Bogam, aku bi on te grosovitnosti, inu tó sanizhvanje tih bogatih ponishnu prenéssil! aku bi lé ta oflaben, inu réven zhlovèk previshan bil, de njegóve pregréhe she vézhi shtrafinge, kokér so leté, katére on prestóy, saflushijo, bi on bil enu zhudu tih Angelov ravnu tákrat, kadér njega ti ljudjé shpotlivu sapusté, vsi leti ljudjé bi bily pèr vsih njih

teshavah frézni, kir bi Jésus
Kristus v'njih bil, sh'njimi tər-
pel, inu njim skus pogóstu dodė-
lenje svoje gnade ta jarm sladik,
inu lohik narėdil. Ravnu sa tó
se je David v'frėdi svojih supėr-
nostih Bogú hvalėshen skasal; sa-
kaj on pravi: *tvoje potróshenje je*
mojo dushe s' vessellam napólnilu pó ve-
likósti tih teshav mojga sėrzá. (v'
Krajlėvih pėsmah. 93. 19.)

XXXV.

Popravimo, prelubesnivi brat-
je! kar nafhi pokóri she manka,
sturimo si my nafhe teshave sa
tó pėrhódnú shivljenje k'nuzu,
glėdajmo, de ne bómo na véko-
maj révni ostali, ampak de bómo
s' eno kėrshansko smértjo nafhi
révni stan konzhalí. Pėrblishuj-
mo se my k' Jėsufo Kristufo, ka-
tėri je ta véliki spokórník letiga
svėjtá, katėri je ta svirk tiga du-
ha tiga dolitėrenja, katėri je ta
vaivoda, ta isgled, inu ta pógavar
tih

tihi vbógihi, inu tihi spokornikov.
Ofrajimo niemu gori vse kar se
nam supèrniga pèrgody, ja tudi
tó smèrt. En s' veliku otrók obló-
shen déllovni mófh, katéri fi s'
védno mujo, inu trudam ta po-
trébni kruhik saflushiti móre, se
snajde v' nevarnosti te nar vézhi
révfhine, inu potrebe, aku bi
Bóg njega s' eno dólgo bolésnjo
obiskal. O! de bi pazh shé sèdaj
svoje ièrzé pèrpravil, o! de bi se
shé sèdaj všim supèrnostim, katé-
re bi se njemu pèrgoditi samogle,
aku lih mórebiti se nikóli nebódo
pèrgódile, v' fèrzu podvérgel!
Vsémimo rajshi vse teshave shé
sa naprej radovólnu gori po e-
xempèlnu Jésusa Kristusa, tudi tó
smèrt, naj shé zhes nafs pride,
na kaj sa eno visho, ali kir shé
hózhe; sakaj mórebiti bómo my
v' vbóshtvu, inu v' révfhini nafshe
shivlenje konzhalí: mórebiti v'
enimu shpitalu, inu mórebiti je
shé ta zhafs blisu. Leta smèrt,
D 3 naj

naj shé bó kokèr hózhe, bó va-
fhe odréshenje, inu fhe le pèr-
vizh ta sazhétik vafhiga shivlen-
ja. Kar vafš amtizhe, fe samóre
v'refnizi ta fvejť ta dushella tiť
vmèreózhih imenuvati, kir tó
shvivlenje taiftih, katéri tèrpé,
je veliku vezh ena védna smèrt,
kokèr en shivlenje; k'shivlenju
pridete vy fhe le na ti smèrtni
póftèli, od taifte gréjťte vy fhe
le k' ti frézhni vézhnosti.

XXXVI.

Kaj imate vy tédaj pèr vafhi-
mu vbóshtvu fhe fluriti? zélú
nizh drugiga, kokèr de fe ti mĩ-
lofti nebóshkiga ozhéta zhés da-
fte, vfe vafhe teshave v'njegóvu
narózhje poloshite, vfe vafhu sa-
vupanje na njegóvo dobróto, ka-
téra nobeniga nesavèrshe, posta-
vite, inu tó krajléřtvu boshje,
inu njegóvo pravizo ifhete, tó
je, njegóvo gnádo, skus katéro
on v'nami gospódyuje, inu nafs
pra-

pravizhne štury; sakaj vy ste shé
previshani, de se v' Bogu tudi vse
tó drugu najde. *Tajsti pak, kate-*
ri bogastvu ishejo, pravi S. Paul, pa-
dejo v' skushnavo, v' jhtrike tiga hudi-
zha, inu v' veliku nepotrébni, inu
shkodlivih shela, katere tiga zhlové-
ka v' pogublenje vèrshejo. (v' pèrvimu
pissanju k' Thimotheusu na 6. 9.)
Inu gluh kòker ti bogati v' pogub-
lenje padejo, aku na svoje bo-
gastvu tó sèrzé pèrvéshejo, taku
se tudi ti vbógi pogubé, aku pò
timu zhašnimu blágu sylnu shelé;
inu kir oni pò timu golúfivimu
bogastvu, katèru mórebiti nikóli
doségli nebódo, prevezh hrepe-
né, Bogá, inu vse résnizhne fha-
ze sgubé, katere bi bily oni loh-
ku na vékomai vshivali. Pomú-
jajimo se v' timu stanu, v' katéri-
ga nafs je Bóg postavil; ne oppu-
stimo nizh, de bómo na eno pra-
vizhno visho nash potrébni shi-
vesh sadóbili, vupajimo, de bó
Bóg nash pomújanje bogatu po-
shég-

shégnal ; inu napólnymo nashe
fërza s'taistim zélú lépim navu-
kam, katériga je Tobias svojmu
synú dal : *mój syn ! nizh se neboj.*
My smo sizer vbóshni, ali my bómo
velike shaze vshivali, aku se bómo my
Bogá bali, vsiga greha varuvali, inu
dobre délla dopèrnashali. (Tobias na
4. 23.) Ta svéti starzhik je do-
bru véjdlil, de ti svésti boshji flu-
shabniki so obylnu bogati, sakaj
sravèn tiga de Bóg njih dushe s'
svojo gnádo, inu svojimi daróva-
mi ozyra, bódo njim v'nebéslih
neismérjeni fhazi pérpravleni.

XXXVII.

S. Jakob hózhe, de en poni-
shen krístian, tó je, en taki, ka-
téri je vbóshen, inu pred ozhmy
tiga s'vejtá sanizhvan, imá svojo
zhaft v' svojmu vbóshtvu postavi-
ti, kokèr v'eni résnizhni visflo-
kósti ; sakaj tó je tó vbóshtvu
pred Bógam.

Nizh

Nizh nemóre taku višľoku biti, kokèr tó boshje vbóshtvu. Katéri fo vbógi, kokèr je Jésus bil, inu s'voje vbóshtvu s'spokórnim fèrzam, s'lubésnijo, inu s'potèrpeshlivoſtjo preneſſó, bódo tudi njegóve višľokóſti, inu njegóviga bogafťva dèléshni.

Na te vbóge imá Bóg s'voje ozhy obèrnene, katéri, kokèr pravi David (v'peſmah. 10. 5.) s'enim milofťlivim, inu lubesnivim oblizhjam na taifte na semli gléda, katéri fo reſnizhnu vbógi. On jih s'svojimi gnadami bogáte ſťury, on jim réſodéne s'voje réſniže, inu jih viſha s'svojim duham.

Bóg vſliſhi tó molitu tih vbógih, pravi ravèn ta prerok, (v'peſmah. 68. 34.) oni fo ravnu tó v'zèrkvi na semli, kar fo ti ſvétniki v'nebèſſih, katére Bóg vſlelej vſliſhi. En ponishen, inu potèrpéshliv vbóshzhik je en ſylnu mozhen pomózhnik pèr Jéſu-
D 5 fo

fu Kristufu, katéri se sam vezh-
xrat v'krajléviga preroka péšmah
sa eniga berazha, inu sa eniga
vbóshzhika imenuje.

Jésus Kristus je eno possébnó
frézho tim vbógim, katéri lakot
tèrpé oblubil, (per S. Lukeshu
na 6. 21.) namrèzh de bódo po-
pólnoma nasiteni v'nebéssih. Aku
bi my enu majhinu vére iméli,
taku bi se my tiga pomankanja
tih k'shivlenju potrebnih rezhy
taku nebáli, kir Bóg taistu toku
obylnu plazhuje.

Le taisti, katéri, je rèsnizhni
vbóshèn, samóre od sebe rezhi:
ta gospud me visha, inu redy. (v'
krajlevih Pèšmah. 22. 1.) On po-
stávi svoje zélu savupanje na Bo-
gá, on vérije, de le samú njega
potrèbuje, on hózhe le njemu
flifhati, le skus njega shivéti.
On véj, de je Bóg njegóv ozha,
inu tó je njemu sadošti.

Ta vbógi nebó vupanje sgubil,
doklér se bó spómnil, de je Jé-
sus

sus Kriftus svoji zérkvi try kru-
he, katére ona ívojim otrokam
lómi, sapustil, njegóvo bessédo,
katéra se móre poslushati, nje-
góvu telú, katéru se móre pre-
jéti, inu njegóviga duhá, sa ka-
tériga se móre profliti. Inu aku
bi lih ta krùh té besséde, ali tu-
di tiga teléssa Jésusa Kriftusa imél
pománkati, taku vènder na kruhu
njegóviga duhá taistim, katéri od
vére shivé, nikóli nebó pomán-
kalu.

XXXVIII.

Tó popólnoma vbóshtvu, katé-
ru nafs ob vse blagú pèrpravi,
nam móre tudi te shele pó taisti-
mu is nafhih fèrz odvséti. Ka-
téri taku shivé, de nimajo blagá,
inu tudi taistu ne poshelé, so pra-
vi vbógi boshji. Naspruti pak
taisti, katéri fizer nizh blagá ne
poslédejo, vènder pak v' svojih
fèrzah taistu poshelé, so vbógi ti-
ga hudizha:

Is' tih vbógih se vidi ta gnada, ta brumnoft, inu tó shivljenje Jé-
susa Kristusa vúnsvétiti, ali le is
taistih vbógih, katéri so ponish-
ni, krotki, inu potèrpeshlivi,
katéri Bogú, inu njegóvimu vi-
shanju popólnoma podvèrsheni
shivé.

En flushabnik boshji pravi: de
se malu bogatih snajde, katéri,
aku lih v' gnadi boshji vmérjo,
bi tim vyzam ods'hli; kir pak na-
spruti ta vézhi dejl tih vbógih,
katéri so Bogú podvèrsheni, inu
v' svojmu vbóshtvu bres nejovóle
shivéli, is tèrplénja letiga shiv-
lenja sdajzi v' ta vézhni paradísh
notèrgréj. Bóg le eno famo rézh
od tiga vbógiga shely, katéra v'
tim stóy, de on tó déllu svojih
rók, inu svojga stanú v' duhu ti-
ga vbóshtva naprej délla; tó je;
de on te teshave, tó déllu, inu
te nadlóshnosti svojga stanú po-
tèrpeshlivu, inu spokórnu pre-
neffe.

Ta bogati nebó isvelizhan, aku on veliku déll te lubésni ne ftury: ta vbógi bó pak svoje isvelizhanje doségel, aku Bogá pred ozhmy imá, inu is lubésni pruti Bógu svojo révfshino těrpy. K' timu se móre pěrftaviti, de ta stan letiga fróshniga je s'tim majn nevarèn, kir je pred tim napuham dobru obvarùvan, katéri se pěr tih déllah te lubésni, katére ti bogati fturé, le prevelikukrat snajde.

Pěr timu vbógimu ny nizh, kar bi njegóvinu isvelizhanju na póti bilu, sa tó je pak on tudi vézhi fhtrafinge vréden, aku se on poguby. Ta bogati naspruti imá velike sadérshike tó isvelizhanje dosézhi, inu ravnu sa tó, kokèr Kristus sam pravi, je glih kokèr enu zhudu, aku on svójo dusho od pogublenja réfhi.

Aku my bogati biti hózhmo, taku my neglédajmo na tó bogastvu, katéru se en zélú kratik zhafs

vshiva, ampak pomújajmo se velikú vezh taistu dosézhi katéru bómo na vézhne zhafle vshivati samogli. Tó bómo pak nar lóshi doségli, aku nafhe vbóshtvu po kërshansku preneslëmo.

XXXIX.

Mórebiti bódo nekatéri vbógi ménili, de oni nimajo tólku mítelnov pred rokami tó isvelizhanje dosfézhi, kokër ti bógati, kir oni nizh nimajo, de bi samogli vbógejimé dati, kar je vènder Jësus Kristus taku possébnu pèporózhil, kar imá tó mózh, gréhe dolisbrissati, inu je tó nar dopadlivishhi déllu pred Bógam. Mórebiti bó leta missil pèr nekatérih en urshah, s' katérim svoje hudu poshelenje skrivajo, inu ménijo, de je pèrpushenu tó bogastvu sheléti. Ali oni se golúfajo; sakaj Bóg ja ne pogérìje raitingo od tìga, kar nam ny isrozhil, on nózhe, de bi taisti, katérim zhafniga

niga blagá ny dodélil, almoshno
dajali, ampak on hózhe, de bi
fi ti bogati skus tó dobrótlivo
lubésen, katéro pruti tim vbógim
skashejo, ti vbógi pak skus po-
térpeshlivoft, inu ponishanje, s'
katérim oni ta potrební kruhik
pér tih bogatih íshejo, te ne-
béffa saflushili. Pér vřim timu
vènder tudi samórejo ti vbógi na
duhóvno visho almoshno dati,
kar je timu blishnimu tó narpo-
trébníshi, inu Bogú nar pérjétni-
shi; k' timu je njih řtan bol pér-
praven kokér ta řtan tih bogatih.
Ti navuki eniga bogatiga, katé-
ri, kokér se sdy, nima nizh pre-
řtati, nebódo kaj obrojvani. On
móre vřvójo móřhno řézhi, inu
skus řvójo darótlivoft ti révřhini,
inu nadlógi tiga vbógiga k' po-
mózhi priditi. Ali ta vbógi, ka-
téri řam téřpy, inu řvojga brata
vezh skus řvoje řadérřhanje ko-
kér s' beřřédami k'potérpeshlivofti
opomina, katéri njemu pred o-
zhy

zhy postavi, kaj sa ene neisre-
zhene fhaze v'pérhódnimu, inu
kaj sa ene obylne trófhite v'timu
prizheózhimu shivlenju vfi taifti
dozhakati imájo, katéri sèdaj jó-
kajo, inu pomankanje tèrpé, aku
le v'duhu te pokóre s'ponishnost-
jo, inu s'lubésnjo tèrpé. Leta
vbógi nar bol svojga bráta pre-
visha, on njega gvishnu omézhy,
inu k'dobrimu pèrpéle.

XL.

Jest fhe vezh rezhem: ta vbó-
gi, katéri je vsmilén, vezh da,
kokèr ta bogati, katéri bi bres
snótrajne lubésni, inu vsmilenja,
jest nevéjm kólku dal. Ne rav-
nu, kokèr de bi ta almoshna ti-
ga vbógiga tó potrebo tìga blish-
niga bol pomajnfhala, kokèr ta
almoshna tìga bogatiga; tèmuzh
kir tó, kar leta vbógi da, je
famú na sebi veliku vezh vrédnu,
kokèr ta dar tìga bogatiga. *Vezh-
krat se da almoshna ne is vsmilenja,*
pra-

pravi S. Grogar Papešh, ne tólku is lubésni, ampak le samú sa tó, kir se dènar imá. Aku my nashe blagú rèsdejlímo, taku le tó damo, kar je svunaj nafs, aku smo pak my vsmileni, inu s' sòlsami nashih bratzov tudi nashe solse mëshamo, taku damo my tó nar shlahtnejshi rezh, katéro imámo, namrezh nashe sèrzhè. Taku je tédaj tó vsmilenje, s' katérim my tó almoshno damo, en vèzhi dar, kokèr ta almoshna sama na sebi, kir taisli, katèri enu taku milostlivu sèrzhè imá, svojmu blishnimu vse podèly, kar samóre, inu vènder sravèn tìga mèni, de ny nìzh dal. Tó vam ja móre sadofti biti, moji bratje! de samórete, inu de ste dólshni po vashimu stánu almoshno dati, inu de vash fhaz se nikóli ne smajnfha; kir naspruti te skryne tih bogatih se isprasnijo. Pèrstopite vashimu blishnimu na vse vishe, katére so v' vashí mozhi; iméjte vsmilenje s' njegóvimi nadlógami, flushite njemu, kar samórete, pèr-

vofhite njemu vſo pomózh, ka-
téro ſamy dódéliti ne ſamórete,
proſſite Bogá, proſſite te bogate
ſa tó, inu bódite ſagviſhani, de
vy vezh daſte, kokér pak en ta-
ki bogatiz, katéri fizer ſvojo
moſhno odpre, ne pak ſvoje ſér-
zé.

*Jest imam enu tèrdnu vupanje ſa
vaſs, moji prelubesnivi bratje! kir
vejm, de vy glih kokér ſte delèſhni ti-
ga tèrplénia Jeſuſa Kriſtuſa, taku bó-
ſte tudi delèſhni njegoviga tróſhta. 2.
piſmu h' Korintharjam na I. 7.*

